

[A. C. Normann.]

ofret mest, skal jeg for min part overlade til dem, der har mere interesse for den slags ting.

I øvrigt er på godt og ondt, således som man nu er indstillet, gennemført en række love og reformer, som vidner om, at der hele tiden med eller uden oppositionens hjælp har været et handlekraftigt flertal her i tinget. Skattelovgivningen er undergået betydelige ændringer. Vi har fået Danmarks erhvervsfond, nye finansieringsinstitutter for erhvervslivet, nye låne- og garantilove, 2 nye havne er vedtaget, venstres tvangslån er tilbagebetalt, fondene for videnskab og for ungdommens uddannelse er blevet stærkt forøget, gennemførelsen af skoleloven og de nye læseplaner er skredet frem, en ny friskolelov og en ny ungdomsskolelov er kommet til, betydningsfulde forslag om en delvis omlægning af grundlaget for de faste skatter samt om salg af jord i offentlig eje er fremsat. Vi har fået en ny lejelov, en ny revalideringslov, en ny lov om invalide- og folkepension, en ny luftfartslov — håber jeg vi skal kunne sige i morgen, når forslaget har været til tredje behandling — en ny landsbygge lov, en ny selskabsskatte lov, og en betydelig skattenedsættelse er blevet vedtaget.

Ja, dette og meget mere er blevet ført igennem i vinter, og mon ret mange husker, at der engang var nogle, som sagde, at denne regering ikke ville kunne enes om noget som helst. Nu synes oppositionen tværtimod, at regeringen er enedes om for meget, og i de sidste uger rettes der den ene skrækkampagne efter den anden mod regeringens aktivitet. En overgang hetzedes der mod sygekasseloven, som man hævdede betød et forbud mod fortsættelseskassernes beståen, til trods for at man vidste, at det radikale venstre ikke ville lade lovforslaget passere, førend fortsættelseskasserne var sikret. For tiden, i disse dage, går presseraseriet ud over lovforslaget om indkomstskat ved særlig grove fortjenester ved salg af fast ejendom. Man skræmmer dem, der må nøjes med at læse et venstreblad, næsten fra vid og sans ved at fortælle, at de vil blive flået, når de afstår deres ejendom, til trods for at det radikale venstre har afgivet et direkte tilsagn om, at lovforslaget vil blive således

udformet, inden det forlader folketinget, at loven slet ikke kommer til at ramme almindelige ejendomshandler og normale fortjenester. Jeg finder det egentlig berettiget at sige, at de dele af pressen, der plejer at mørklægge i stedet for at oplyse om politik, aldrig har været ude i så vilde fordrejelser som i det sidste års tid. Det er vel også grunden til, at der i sidste uge blev skrevet et mene tekel på deres væg i form af det nye blad Liberal Debat, der nu oprettes af en kreds af oplyste og derfor naturligt nok også utilfredse venstremænd, og som jeg forstår sætter sig som mål at give sand oplysning om politiske spørgsmål. Det er lidt trist, at et sådant kontrolorgan skulle være nødvendigt.

Jeg vil i år gerne vise oppositionen den opmærksomhed at beskæftige mig lidt mere med dens foretagsomhed end tidligere. Ja, man kan vel sige, at der egentlig ikke tidligere har været nogen foretagsomhed at beskæftige sig med, men det er i sig selv opsigtsvækkende, at oppositionen nu vil ud af lediggangen efter 6 års uafbrudt dvaleperiode. Det nye program kom jo ikke alene overraskende for os andre, men det kom også bag på oppositionens 2 folketingsgrupper, som kun fik 2 1/2 time til de synkebevægelser, som reformen nødvendiggjorde. Den største opmærksomhed vakte dette program imidlertid på grund af sit indhold, der viser, hvor ganske overordentlig langt venstre er drevet over mod højre. Det stod i hvert fald for mig lidt usikkert i efteråret, da vi under åbningsdebatten skulle søge at orientere os om venstres nye linje, om det virkelig var meningen, at partiet ville forlade den sociale linje, som det sammen med det radikale venstre havde fulgt siden krigen, for nu atter at gå tilbage til sin mørkeste tid i Madsen-Mygdals nedskæringsperiode. Vi vægrede os i efteråret ved at tro, at de konservative havde drevet venstre så langt over, men nu har vi i mellemtiden set et antal konkrete forslag, som gør den nye hovedtendens synlig for enhver. Når jeg tidligere har kritiseret venstre, har det ofte været, fordi dets partitaktik som regel blev drevet alt for vidt, og noget sjældnere på grund af dets økonomiske principper. Den liberale økonomiske linje var også min linje og fælles for de fleste i de to liberale venstre-